

Powoływanie aktów prawnych

1. Gdy w materiale powoływane są akty prawne, należy w przypisie wskazać miejsce ich publikacji. Nie dotyczy to aktów konstytucyjnych oraz kodeksów. Odsyłacz umieszczamy po ostatnim wyrazie nazwy aktu. Jeżeli pełna nazwa aktu występuje w przypisie, miejsce publikacji podajemy po nazwie w nawiasie.

Ponadto:

- w przypadku skrótów Dz.U., Dz.Urz. lub M.P. nie stosuje się spacji między członami skrótu; - rok wydania Dziennika Ustaw lub Monitora Polskiego zaznacza się tylko wtedy, gdy jest inny niż rok wydania aktu normatywnego;
- skrót Nr należy rozpocząć wielką literą; - w przypadku zmian: ze zm. (nie: z późn. zm.); - w przypadku tekstu jednolitego: t.j. (umieszczany przed nazwą publikatora).

Przykłady:

- 1 T.j. Dz.U. z 2001 r. Nr 120, poz. 1299 ze zm. (dalej: p.p.z.m.).
- 2 Ustawa z 27.07.2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 572 ze zm.).
- 3 Ustawa z 25.06.2015 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz.U., poz. 1064 ze zm.).
- 4 Ustawa z 29.09.1994 r. o rachunkowości (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 395 ze zm.).
- 5 Konwencja o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności z 4.11.1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.).
- 6 Uchwała Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z 30.07.1992 r. Regulamin Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (t.j. M.P. z 2012 r., poz. 32 i 819 ze zm.).
- 7 Rozporządzenie Ministra Środowiska z 14.06.2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 112).
- 8 Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z 20.06.2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz.U. Nr 100, poz. 908).
- 9 Uchwała nr 165 Rady Ministrów z 12.08.2014 r. w sprawie przyjęcia Krajowego Programu Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020 (M.P., poz. 787).

2. W przypadku aktów prawnych Unii Europejskiej należy podać typ aktu, jego numer (zgodnie z oryginalnym zapisem w Dz.Urz.), organy wydające, datę wydania, nazwę oraz miejsce publikacji w następującym formacie:

Przykład:

- 1 Dyrektywa 2003/98/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 17.11.2003 r. w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.Urz. UE L 345, s. 90).
- 2 Rozporządzenie 1/2003 Rady z 16.12.2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.Urz. UE L 2003, s. 1–25).
- 3 Decyzja 2005/370 Rady z 17.02.2005 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (Dz.Urz. UE L 124, s. 1–3).

Powoływanie orzeczeń

1. W przypadku krajowych orzeczeń sądowych należy wskazać rodzaj orzeczenia (wyrok, postanowienie, uchwała itp.), datę i sygnaturę (bez dodatku „sygn. akt”). Podaje się również miejsce publikacji orzeczenia, stosując powszechnie znane skróty nazw zbiorów orzeczeń: OSP, OSA, OSNC, OSNKW itp. Dopuszcza się podanie – zamiast miejsca publikacji – numeru stosowanego w elektronicznej bazie danych (np. LEX nr 14587). Niedopuszczalne jest odsyłanie do innego rodzaju elektronicznych źródeł, w szczególności do stron internetowych z bazami danych orzeczeń SN, NSA lub TK (np. IPO, CBOSA). Cytując orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego, należy zawsze wskazać miejsce publikacji w zbiorze OTK; w przypadku orzeczeń publikowanych w 2002 r. lub później podaje się też serię (A lub B).

Przykład:

- 1 Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07, OSNC 2009, nr 5, poz. 75.
- 2 Postanowienie TK z 27.09.2005 r., U 2/05, OTK-A 2005, nr 8, poz. 96, cz. II, pkt 2.
- 3 Wyrok TK z 3.12.2015 r., K 34/15, OTK-A 2015, nr 11, poz. 185, cz. III, pkt 6.12.
- 4 Wyrok NSA z 24.10.2000 r., V SA 613/00, OSP 2001, nr 5, poz. 82.
- 5 Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98, LEX nr 35155.

W wypadku kolejnego powołania w tekście tego samego orzeczenia należy tylko pominąć miejsce publikacji.

Przykład:

- 1 Wyrok TK z 12.12.2011 r., P 1/11, OTK-A 2011, nr 10, poz. 115.
- 2 Wyrok TK z 12.12.2011 r., P 1/11.
- 3 Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07, OSNC 2009, nr 5, poz. 75.

4 Wyrok SN z 12.03.2008 r., I CSK 430/07.

5 Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98, LEX nr 35155.

6 Wyrok SA w Krakowie z 23.04.1998 r., II AKa 48/98.

2. W przypadku orzeczeń Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, powszechnie dostępnych w bazie HUDOC, należy podać: datę wydania orzeczenia, nazwę sprawy ze skrótem v. i nazwą kraju po polsku, numer skargi oraz konkretny fragment (pkt) orzeczenia. Wskazywanie miejsca 4 publikacji jest zbędne. Rozstrzygnięcia o dopuszczalności skargi (ang. decisions) powinny być oznaczone jako postanowienia (nie: decyzje).

Przykład:

1 Wyrok ETPC z 25.05.1993 r., Kokkinakis v. Grecja, skarga nr 14307/88, pkt 33.

2 Wyrok ETPC z 6.12.2012 r., Michaud v. Francja, skarga nr 12323/11, pkt 115.

3 Zdanie odrębne sędziów A. Sajó, I. Karakaş, P. Lemmens, H. Jäderblom, F. Vehabović, D. Dedov, A. Saiz Arnaiz do wyroku Wielkiej Izby ETPC z 12.06.2014 r., Fernández Martínez v. Hiszpania, skarga nr 56030/07, pkt 12. Jeżeli ten sam wyrok jest cytowany kolejny raz w tekście wystarczające jest powołanie jego nazwy i ewentualnie fragmentu, do którego odnosi się przypis.

Przykład:

1 Wyrok ETPC z 6.12.2012 r., Michaud v. Francja, skarga nr 12323/11, pkt 115.

2 Michaud v. Francja, pkt 120.

3. W przypadku orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej należy podać: datę wydania orzeczenia, sygnaturę sprawy, jej nazwę ze skrótem v., identyfikator ECLI i punkt uzasadnienia.

Przykład:

1 Wyrok TS z 13.05.2015 r., C-516/13, Dimensione Direct Sales Srl, Michaele Labianca v. Knoll International SpA, ECLI:EU:C:2014:76, pkt 39.

2 Postanowienie Sądu z 13.03.2015 r., T-673/13, European Coalition to End Animal Experiments (ECEAE) v. Europejska Agencja Chemikaliów, ECLI:EU:T:2015:167, pkt 2.

3 Wyrok SPI z 26.01.2005 r., T-193/02, Piau v. Komisja, ECLI:EU:T:2005:22.

4 Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., C-491/13, Mohamed Ali Ben Alaya v. Niemcy, ECLI:EU:C:2014:1933, pkt 19.

Jeżeli ten sam wyrok jest cytowany kolejny raz w tekście, wystarczające jest powołanie numeru sprawy oraz jej nazwy i ewentualnie fragmentu, do którego odnosi się przypis.

Przykład:

1 Wyrok TS z 13.05.2015 r., C-516/13, Dimensione Direct Sales Srl, Michaelle Labianca v. Knoll International SpA, ECLI:EU:C:2014:76, pkt 39.

2 Dimensione Direct Sales Srl, Michaelle Labianca v. Knoll International SpA, pkt 50.

3 Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., C-491/13, Mohamed Ali Ben Alaya v. Niemcy, ECLI:EU:C:2014:1933, pkt 19.

4 Opinia RG P. Mengozziego z 12.06.2015 r., pkt 30.

4. W przypadku innych sądów zagranicznych lub międzynarodowych należy podać dane dotyczące orzeczenia w formie dostosowanej do niniejszych wytycznych. W wypadku sądów, które mają powszechnie ustalony sposób powoływania swoich orzeczeń (np. Sąd Najwyższy USA) należy stosować się do zwyczajowego zapisu.

Przykłady:

1 Wyrok MTS z 27.06.1986 r., *Military and Paramilitary Activities in and against Nicaragua (Nicaragua v. United States of America)*, ICJ Reports 1986, s. 94–97, par. 176–181

2 Wyrok MTS z 6.11.2003 r., *Oil Platforms (Islamic Republic of Iran v. United States of America)*, ICJ Reports 2003, s. 196–197, par. 74.

3 Wyrok Trybunału Arbitrażowego z 8.07.2016 r., *Philip Morris Brand Sàrl (Switzerland), Philip Morris Products S.A. (Switzerland) and Abal Hermanos S.A. (Uruguay) v. Oriental Republic of Uruguay*, ICSID nr ARB/10/7, pkt 235.

4 *Dennis v. United States*, 341 U.S. 494 (1951).

5 *Competition Appeal Tribunal, BSkyB v. Ofcom* [2012] CAT 20, pkt 84.

6 *Dunsmuir v. New Brunswick* (2008) 291 D.L.R. (4th) 577, 602 (Can.).

7 Wyrok FTK z 30.06.2009 r., BVerfGE 123, 267.